

ஆற்றுப்படை நூல்களில் அசைநிலை இடைச்சொற்கள்

சு. தேவி அ. *

அ அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-600113, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Expletive (Interjections) Words in Aatrupadai Books

S. Devi a, *

^a School of Tamil Studies in Foreign Countries, International Institute of Tamil Studies, Chennai-600113, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

mpcompany.2014@yahoo.in

Received: 21-06-2022

Revised: 07-09-2022

Accepted: 25-09-2022

Published: 05-11-2022

ABSTRACT

The Sangam literature speaks volumes about the cultural values of the Tamils. The Sangam Tamils lived according to the lines "Get the happiness that I have received". There is so much we have to learn from poverty and their way of life. It can also be felt in the Aatrupadai literature. Out of the Pathuppattu books, Thirumurukaatrupadai, Porunaratrupadai, Sirupanaatrupadai, Perumbaanaatrupadai, and Kootharaatrupadai are the five books of the Aatrupadai. Aatrupadai is a separate literary genre in Tamil. 'Aaru' is the way. 'Padai' means laying down. That is guidance. Just as literature gives importance to man's morality and life, so grammar attaches importance to the order of language. Among them, literature and grammar have been working for ages to organize human life and language together. Words are the root cause of this. This article examines in detail the interjections studied in various texts.

Keywords: Sangam literature, Pathuppattu, Aatrupadai, Aaru, Padai

முன்னுரை

தமிழரின் பண்பாட்டு நெறிகளைப் பறைசாற்றும் பாடல்களாகச் சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. சங்கத் தமிழர்கள் "யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்ற வரிகளுக்கேற்ப வாழ்ந்து காட்டியவர்கள். வறுமையிலிருந்தும் தங்கள் வாழ்க்கை முறையிலிருந்தும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை நிறையவே இருக்கின்றன. அதனை ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும் உணரலாம். பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை ஆகிய ஐந்தும் ஆற்றுப்படை நூல்கள். ஆற்றுப்படை என்பது தமிழில் உள்ள தனி இலக்கிய வகைமையாகும். ஆறு என்றால் வழி. படை என்றால் படுத்தல். அதாவது, வழிப்படுத்துதல் என்பதாகும்.

மனிதனது ஒழுக்க நெறிக்கு, வாழ்க்கைக்கு இலக்கியம் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுபோல மொழியின் ஒழுங்குநெறிக்கு இலக்கணங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளன. அவற்றுள் மனித வாழ்வையும் மொழியையும் ஒன்றிணைந்து ஒழுங்குபடுத்தும் வேலையை இலக்கியமும் இலக்கணமும் காலங்காலமாகச் செய்துவருகின்றன. இதற்கு மூலக்காரணியாக விளங்குவன சொற்களாகும். ஆற்றுப்படை நூல்களில் பயின்றுவந்துள்ள அசைநிலை இடைச்சொற்கள் குறித்து விரிவாக இந்தக் கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

அசைநிலை இடைச்சொற்கள்

தொல்காப்பியர் அசைநிலைக்கிளவி என்று குறிப்பிடுகிறார். நேமிநாதம் இதனை அசைச்சொல் என்றும், தொன்னூல் விளக்கம் இதனை 'அசை நிறைப்பான்' என்றும், நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகிய மூன்றும் இதனை 'அசைநிலை' என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. அசைத்தல், சார்த்துதல், பொருள் உணர்த்தாதது, பெயரோடும் வினையொடும் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நின்றலின் அசைநிலையாயிற்று. அவை, 'அந்தில்' முதலாயின. "புகழ் அந்திக்கும் அலோ பெரிதே, உரைத்திசினோரே" எனச் சார்ந்த மொழியை வேறுபடுத்தி நின்றலின் அசைநிலைச் சொல்லாயின என்பாரும் உளர் என்று சேனாவரையர் அசைநிலைக்கு விளக்கம் அளித்துள்ளார் (Sivalingamar, 1986). அசைநிலையென்பது 'காரணப்பெயர்' என்பார் வெள்ளைவாரணர் (Sivalingamar, 1986) சேனாவரையத்தில் சார்ந்த மொழியை வேறுபடுத்தி நின்றலின் அசைநிலைச் சொல்லாயின என்பாரும் உளர் என்ற வாக்கியம் உள்ளது. இங்கு வேறுபடுத்தி நின்றலால் - என்பதன் பொருள் 'இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லே' என்ற சூத்திர உரை நன்கு விளக்குகின்றது (Sivalingamar, 1986).

அசைநிலைக் கிளவியாகி வருவன. இதனை அசைநிலையாகி வருவன எனவும், அசைநிலைக்கிளவியாகி வருவனவும் என இருவகையில் 'ஓ' முதலியன. கிளவி (சொல்) ஆகி வருவன சொல்வடிவு பெற்றன. அவை, போலும், வைத்து முதலியன என்று விளக்கமளித்துள்ளார் (Sivalingamar, 1986).

அசைச்சொற்களின் எண்ணிக்கை

தொல்காப்பியனார் தனித்தியங்கும் தன்மையற்ற, வினையொடும் பெயரொடும் நடைபெற்றியலும் தன்மைபெற்ற இடைச்சொற்களில் அசைச்சொற்களையும் ஒன்றாகக் கருதுகிறார். அவர் அசைச் சொற்களை அசைநிலை, உரையசை என்னும் சொற்களால் குறிக்கின்றார். தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் இருபத்துநான்கு (24) அசைச் சொற்களையும், எச்சவியல் அசைச் சொல்லாகச் செயல்புரியும் எட்டு (8) வினைவடிவங்களையும் கூறியுள்ளார் (Sivalingamar, 1986). ஆகவே, அவர் காலத்தில் முப்பத்திரண்டு (32) அசைச்சொற்கள் இருந்துள்ளன. குணவீரபண்டிதர், 'ஓ' என்ற ஓர் அசைச்சொல்லையும், பவணந்திமுனிவர் முப்பத்தி ஆறு (36) அசைச்சொற்களையும், வைத்தியநாததேசிகர் நாற்பத்தேழு (47) அசைச்சொற்களையும், வீரமாமுனிவர் நாற்பத்தொன்று (41) அசைச்சொற்களையும், முத்துவீர உபாத்தியாயர் இருபத்திமூன்று (23) அசைச்சொற்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இலக்கண நூலும் அசைநிலை வகைப்பாடும்

'அசைநிலை' என்பது நேமிநாதம் தவிர ஏனைய நூல்களில் விளக்கப்படுகின்றன. நேமிநாதம் 'அசைநிலை' என்று குறிப்பிடுகின்றதே தவிர அதைப்பற்றி விளக்கம் ஒன்றும் தரவில்லை. தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகியவை அசைநிலைகளை இடையியலிலும், இலக்கணவிளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம் முதலியவை இடைச்சொல்லியலிலும், முத்துவீரியம் ஒழிபியலிலும் விளக்குகின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் முன்னிலை அசைச்சொற்கள், பிரிவில் அசைநிலைகள் என்ற வெவ்வேறு பெயர்களும் அசைநிலைகளில் விளக்கப்படுகின்றன. நன்னூல், முன்னிலை அசைச்சொற்கள், எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச்சொற்கள் என்று இரு பிரிவினை அசைநிலைக்குரியனவாகச் சுட்டுகின்றது. முத்துவீரியம் முன்னிலை அசைச்சொற்கள், எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச்சொற்கள், பிரிவில்சைச் சொற்கள் என்று மூன்றாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

அசைநிலையும் அடுக்கி வருதலும்

தொல்காப்பியம் அசைநிலை இரண்டுமுறை அடுக்கி வரலாம் என்று கூறுகிறது. நேமிநாதம் மூன்று முறை அடுக்கி வரலாம் என்று கூறுகிறது.

முன்னிலை அசைச்சொற்கள்

தொல்காப்பியம் முன்னிலை அசைச்சொற்கள் ஆறு (6) என்று இடையியலில் கூறுகின்றார். அவை,

“மியாஇக மோமதி இகும்சின் என்னும்

ஆவயின் ஆறும் முன்னிலை அசைச்சொல்”

பவணந்தியார் முன்னிலை அசைச்சொற்கள் பத்து (10) என்று இடையியலில் கூறுகின்றார். அவை,

“மியாஇக மோமதி அத்தை இத்தை

வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலைஅசை” (Sivalingar, 1986)

மியா

தொல்காப்பியனார் இவ்வசைநிலையை ஏவல் உரையசை மியா என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (Sivalingar, 1986). இதன் வழக்கிற்குத் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் கேண்மியா, செண்மியா போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருகின்றனர். இவ்வசைநிலையைப் பிற்கால இலக்கண நூலாரும் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

(எ.கா.) கேண்மியா = கேள் (-) ம் - (இ) - யா

செண்மியா = செல் (-) ம் - (இ) - யா

தொல்காப்பியனார் இடையியலில் ‘யா’ என்னும் அசைநிலை கிளவியைக் குறிப்பிட்டு இருப்பதும், இங்கு கருதத்தக்கது. இவை எவ்வாறு ஆற்றுப்படை நூல்களில் அமைந்துள்ளன என்பதைக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும் (Sivalingar, 1986).

ஆற்றுப்படை நூல்களில் அசைநிலை இடைச்சொற்கள்

ஏ, மதி, மோ, பற்று, சின், மாது, பிறக்கு, ஆங்க - ஆங்கு, இருந்து, நின்று, அன்று, வாழி, தாம், தான் என்னும் அசைநிலை இடைச்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘ஏ’ என்னும் ஏகார அசைநிலை இடைச்சொல்

ஏகார இடைச்சொல் பெரும்பாலும் ஈற்றசையாகவே வரும். செய்யுளின் இறுதியில் நின்று அசைநிலையாகும் காரணத்தால் இது ‘ஈற்றசை’ எனப்பட்டது.

“ஈற்றசை என்பது மிகுதிநோக்கிச் சென்ற குறி” என்பர் (Sivalingar, 1986). ஏகாரம் உணர்த்தும் ஐந்து பொருள்களில் அசைநிலையும் ஒன்று. “சேய்த்தும் அன்று, சிறிது நணியதுவே” என்னும் இடத்தில் ஏகாரம் ஈற்றசைப் பொருளில் வந்துள்ளது.

மதி என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘மதி’ என்னும் இடைச்சொல் முன்னிலை அசையாய் வரும் என்ற தொல்காப்பியர் கூற்றுக்குத் தக்கவாறு ஆற்றுப்படை நூல்களில் அச்சொல் பயின்றுவந்துள்ளது.

“மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி

அஞ்சல் ஓம்புமதி, அறிவல் நின்வரவென”

“போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்”

“எழுமதி, வாழிஏழின் கிழவ”

என முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுமிடங்களில் ‘மதி’ அசைநிலையாக வந்துள்ளது. ‘ஓம்புமதி’ என்பதற்கு, “அவ்வச் சொல்லிற்கு” என்றும் புறநடையதனானாதல் மதி படர்க்கைக்கண் வருதல் கொள்க என தொல்காப்பிய இடையியல் 27ஆம் சூத்திர உரையில் நச்சினார்க்கினியர் கூறுவது விதியாகக் கொள்க (Kumarasamyraja, 1973).

மோ என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘மோ’ என்பது முன்னிலை அசையாக வந்துள்ளது. பெரும்பாணாற்றுப்படையில் இதைக் காணலாம்.

“வேட்டாங்கு அசைவுழி அசைஇ நசைவுழித்தங்கிச்

சென்மோ இரவல! சிறக்கநின் உள்ளம்”

என்னுமிடத்து இரவலனை முன்னிலைப்படுத்தி, செல்வாயாக எனக் கூறுமிடத்தில் வந்தமையின் முன்னிலையசை ஆயிற்று (Swaminatha Iyer, 1974).

மற்று என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘மற்று’ என்னும் இசைச்சொல் அசைநிலையாகவும் வரும் என்பர் தொல்காப்பியர்.

“மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை

அப்பா விரண்டென மொழிமனார் (Israel, 1977)

பொருநராற்றுப்படையில்,

“செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்

திருக்கிளர் கோயில் ஒருசிறைத்தங்கி” (பொரு.89-90)

என்னும் இடங்களில் ‘மற்று’ என்பது பொருள் இன்றி அசைத்து நின்றலால் அசைநிலையாயிற்று (Swaminatha Iyer, 1974).

இகும் எனும் அசைநிலை இடைச்சொல்

எல்லாவிடத்தும் வரும் அசையாக ‘இகும்’ வரும் என்பர். கூத்தராற்றுப்படையில்,

“படியோர்த் தேய்த்த பணிவில் ஆண்மைக்

கொடியோள் கணவற் படர்ந்திகும் எனினே”

என்ற இடங்களில் ‘இகும்’ பொருளின்றி அசைநிலையாக வந்துள்ளது (Swaminatha Iyer, 1974).

சின் என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘சின்’ என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாய் ஆற்றுப்படை நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மாது என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘மாது’ என்பது எல்லாவிடத்தும் வரும் அசையாக வரும் என்பர் தொல்காப்பியர். ஆனால் ஆற்றுப்படை நூல்களில் இது முன்னிலை அசையாக மட்டுமே வந்துள்ளது.

“அலர்தாய வரிநிழல் அசையினிர் இருப்பின்

பலதிறம் பெயர்பவை கேட்குவர் மாதோ”

என முன்னிலையில் அசையாயிற்று (Govindaraja Muthaliyar, 1970).

பிறக்கு என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘பிறக்கு’ என்றும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவிடங்களிலும் வரும் அசைச்சொல் ஆகும். இது ஆற்றுப்படைகளில் இடம்பெறவில்லை.

அம்ம என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘அம்ம’ என்பது உரையசை இடைச்சொல் என்பது இலக்கண நூலார் கருத்து. இவ்வசைச்சொல் ஆற்றுப்படைகளில் இடம்பெறவில்லை.

ஆங்க - ஆங்கு என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘ஆங்க’ என்னும் சொல் அசைநிலைக் கிளவியாக ஆற்றுப்படை நூல்களில் வந்துள்ளது.

“ஆங்க உரையசை”

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா (Sivalingar, 1986). இந் நூற்பாவைத் தழுவி, திருமுருகாற்றுப்படையில் ‘ஆங்க’ என்பது உரையசையாக வந்துள்ளது.

ஆங்கு என்னும் சொல் அகரச் சுட்டுடன் கூடி ‘ஆங்க’ என்னும் வடிவமாக மாறி வந்துள்ளது.

“மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே

ஆங்கம் மூவிரு முகனும் முறைநவின்று ஒழுகலின்” (திருமு.102-103)

என்ற விடத்தும்,

“வாரை மகளிர்க்கு வதுவை தூட்ட

ஆங்கப் பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி”

என்றவிடத்தும் ஆங்கு உரையசையாக வந்துள்ளது (Swaminatha Iyer, 1974).

இருந்து என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘இருந்து’ என்ற சொல் தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப் பின்னர் தோன்றிய இலக்கியங்களில் இடைச்சொல்லாக வந்து அசைநிலைப் பொருளை உணர்த்தியது. அதன்படி இச்சொல்லைக் காணலாம்.

“நிலையருங் குட்டம் நோக்கி நெடிதிருந்து

புலவுக்கயல் எடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்”

என்னுமிடத்து அசைநிலைப் பொருளாயிற்று (Swaminatha Iyer, 1974).

நின்று என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘நின்று’ எனும் இடைச்சொல் பற்றித் தொல்காப்பியர் எதுவும் கூறவில்லை. நன்னூலார் ‘நின்று’ அசைமொழியாக வரும் எனக் கூறுகின்றார்.

“அன்று ஆம் தாம் தான் கின்று

நின்று அசைமொழி” (Sivalingar, 1986)

ஆற்றுப்படை நூலில்,

“மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமர்ந்து

ஆனா விருப்பின் தான் நின்று ஊட்டி” (பெரும்.478-479)

என்னும் இடங்களில் அசைநிலைப் பொருளாக வந்துள்ளது.

அன்று என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

‘அன்று’ என்னும் இடைச்சொல் வினைச்சொல்லுடன் சேர்ந்து அசைநிலைக் கிளவியாக ஆற்றுப்படை நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. இது தொல்காப்பியர் விதிக்கு மாறாகாது. நன்னூலார் கூற்றைத் தழுவினது.

“செறுநர்த் தேயத்துச் செல்சமமுருக்கி

கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம் வேட்டன் நேர்ஓட்முகம்

குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நூசுப்பின்

மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே”

என்னுமிடத்து ‘வேட்டன்று’ என்பது ‘வேட்டது’ எனவும், ‘அமர்ந்தன்று’ என்பது, ‘அமர்ந்தது’ எனவும் பொருள் தந்து ‘அன்று’ பொருளின்றி வந்தமையால் அசைநிலைப் பொருளாக வந்துள்ளது (Swaminatha Iyer, 1974).

வாழி என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

தொல்காப்பியத்தில் காணப்படாத மற்றொரு முன்னிலை அசைச்சல் ‘வாழி’ என்பது. இதனை,

“வாழிய மாளவியாழ முன்னிலை அசை”

எனப் பவணந்தியார் கூறுவர்.

ஆற்றுப்படை நூலில்,

“நீடுபசி ஓராஅல் வேண்டின் நீடின்று

எழுமதி வாழி! ஏழின் கிழவ!”

என்னும் இடங்களில் ‘வாழி’ முன்னிலை அசையாய் வந்துள்ளது (Sivalingar, 1986).

தாம், தான் என்னும் அசைநிலை இடைச்சொல்

தாம், தான் என்பன அசைநிலைக் கிளவிகளாகத் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வழங்கின. தொல்காப்பியரே இவற்றை அசைநிலையாகக் கையாளுகின்றார். ஆனால் நூற்பாவில் விதியாக கூறவில்லை.

“அவைதாம் அம் ஆம்”

“அவைதாம் தத்தங் குறிப்பின்”

ஆற்றுப்படையில்,

“ஏழுறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றி”

எனத் ‘தான்’ என்ற சொல்லும் அசைநிலைப் பொருள் குறித்து வந்துள்ளன. தான் - தன் எனக் குறுகி வந்தது (Swaminatha Iyer, 1974).

முடிவுரை

தொல்காப்பியரால் அசைநிலை பற்றி வரும் இடைச்சொற்களாகக் கூறப்படுபவற்றுள் ஏ, மதி, மோ, மற்று, இகும், சின், ஆங்க, மாது, பிறக்கு என்னும் இடைச்சொற்கள் வந்துள்ளன. தொல்காப்பியரால் கூறப்படாத அன்று, நின்று, இருந்து, ஆல் என்னும் அசைநிலை சொற்களும் வந்துள்ளன. தொல்காப்பியர் முன்னிலைக்கண் வரும் என விதித்த 'மதி' என்னும் அசைச்சொல் திருமுருகாற்றுப்படையில் படர்க்கையிடத்தில் வந்துள்ளது. பொதுவாக கூறும்பொழுது தொல்காப்பியர் கருத்தைப் பெரும்பான்மை தழுவினும், சிறுபான்மை மாறுபட்டும் அசைநிலை இடைச்சொற்கள் ஆற்றுப்படை நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

References

- Govindaraja Muthaliyar, (1970) Veerasozhiyam, Appar Press, Madurai, India.
- Israel, M. (1977) Edaiyum Uriyum, Madurai University, Madurai, India.
- Kumarasamyraja, N. (1973) Edaisol Patri Tholkappiyar, Annamalai University, Chennai, India.
- Sivalinganar, A. (1986) Tolkappiyam uvamaiyiyal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Swaminatha Iyer, U.Ve. (1974) pathupattu Nachinarkiniyar uraiyum, U.V.SA. Library, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License